

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010376
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714010376.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 29.3.2016 v trestnej veci proti obž. G.. U. O., pre trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, takto

rozhodol:

Obžalovaný G.. U. O.O., A.. XX.XX.XXXX Q. P., W. P., J.. L. X. Č.. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

1/

obvinenému, v tom čase vykonávajúcemu podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom G.. U. O. - O., s miestom podnikania P., J.. L. X. Č.. XX, IČO: 35 073 489, boli poškodenou spoločnosťou X..Y..S.. X.XXX Y. I., so sídlom E., X. W., U. H. Č.. XX, Š. O., identifikačný kód G 03455755, odoslané, a následne riadne vyfakturované, obvineným objednané dodávky citrónov, - 21.05.1999, dodávka v hodnote 9.843,40 Eur, z ktorej uhradil 07.07.1999 iba časť vo výške 3.960 Eur, - 04.06.1999, dodávka v hodnote 9.546,27 Eur, z ktorej uhradil 07.07.1999 iba časť vo výške 7.691,20 Eur,

a tiež boli poškodenou spoločnosťou L. Y. X. D., X. X. P. - XX P., B. F., D. Č.. XX, Š. O.E., identifikačný kód B 30000574, odoslané, a následne riadne vyfakturované, obvineným objednané dodávky citrónov, - 26.06.1999, dodávka v hodnote 4.752 Eur, ktorú neuhradil ani čiastočne, - 09.07.1999, dodávka v hodnote 7.146,40 Eur, ktorú neuhradil ani čiastočne, pričom obvinený Zmluvou o predaji podniku z XX.XX.XXXX, previedol na kupujúceho - spol. F., Y..X., X. X. W., J.. P. Č.. XX, IČO: 31 412 491, vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžili k prevádzkovaniu podniku „G.. U. O. - O., X. P. F. P., J.. L. X. Č.. XX, IČO: 35 073 489“, a tiež potom ako Okresný súd Martin rozsudkom sp. zn. 5C 380/99 z 04.11.1999, právoplatným 19.11.1999, rozhodol o zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov - obv. G.. U. O. a U. O., A.. XX.XX.XXXX - dohodami o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov z 04.02.2000 (notárska zápisnica sp. zn. N 24/2000) a z 10.01.2000, previedol svoj hnutel'ný, ako aj nehnuteľný majetok, ku ktorému mal v tom čase vlastnícke právo na svoju manželku U. O., A.. XX.XX.XXXX, a tiež znemožnil uspokojenie vyššie uvedených splatných pohľadávok veriteľov, poškodených spoločností X..Y..S.. X.XXX Y. I., a L. Y. X. D., čím spôsobil spoločnosti X..Y..S.. X.XXX Y. I., so sídlom E., X. W., U. H. Č.. XX, Š. O., identifikačný kód G 03455755, škodu vo výške najmenej 7.738.47 Eur, a spoločnosti L. Y. X. D., X. X. P. - XX P. B. F., D. Č.. XX, Š. O., identifikačný kód B 30000574, škodu vo výške najmenej 11.898,40 Eur,

t e d a

v bode 1/

- zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že odstránil svoj majetok, spôsobil tak značnú škodu,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, v znení účinnom do 31.12.2005.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 256 ods. 4 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, v znení účinnom do 31.12.2005 na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, v znení účinnom do 31.12.2005 obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, v znení účinnom do 31.12.2005 určuje skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených X..Y..S.. X.XXX Y. I., X. X. E., X. W., U. H. Č.. XX, Š. O., identifikačný kód G 03455755, a spoločnosť L. Y. X. D., X. X. P. - XX P. B. F., D. Č.. XX, Š. O., identifikačný kód B 30000574, odkazuje s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 18.3.2014 na tunajšom súde obžalobu na obv. G.. U. O., pod sp. zn. 1 Pv 267/12 zo dňa 17.3.2014 pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ ako trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a v bode 2/, 3/ ako pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného G.. U. O.; výsluchom svedkov U.. Ľ. H., O. C. Y. G.. Ľ. P.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania podľa § 263 ods. 1 Tr. por., so súhlasom obžalovaného a prokurátora : Q. Š., G.. U. P., G.. U. F., G.. Q. U., U.. Y. O., U. D., P.. Q. X.Č. Y. E. N.; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Okresný súd Martin rozhodol vo veci rozsudkom sp. zn. 23T/41/2014 zo dňa 16.6.2015, ktorým obžalovaného G.. U. O. uznal vinným v bode 1/ obžaloby zo spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, za čo ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodené spoločnosti X..Y..S.. X.XXX Y. I. Y. L. Y. X. D., odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie. Naproti tomu súd podľa § 285 písm. a/, písm. b/ Tr. por. obžalovaného oslobodil spod obžaloby pre skutky právne kvalifikované v bode 2/ a 3/ ako pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, v znení účinnom do 31.12.2005. Zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených : Q. Š. - Š. X.; X. P. T. F., X..H..D.. Y. X.. F., Y..X.., odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu - jeho odsudzujúcej časti podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, a to proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného v bode 1/. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 3To/114/2015-785 zo dňa 24.9.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o vine, treste a náhrade škody v bode 1/ a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia v podstate poukázal, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude v

ďalšom konaní odôvodniť svoje rozhodnutie vo vzťahu k bodu 1/ v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., nakoľko napadnutý rozsudok je vo vzťahu k odsudzujúcemu výroku nepreskúmateľný.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Samosudca Okresného súdu Martin nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom oboznámil podstatný obsah predchádzajúceho konania ako i rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu v bode 1/ a opätovne vo veci vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný G.. U. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný. Ku skutku v bode 1/ obžaloby vypovedal, že medzi ním a Španielskymi firmami vznikol obchodný vzťah, ktorý sprostredkoval G.. U. za jasne určených podmienok. Tieto podmienky boli, že tovar Španielskym firmám zaplatí až v okamihu, keď mu zaplatia za dodaný tovar Ukrajinskej spoločnosti. Išlo teda o odkladaciu podmienku k úhrade plnenia faktúr. Je vidieť aj zo samotných úhrad, že pokiaľ mal faktúry od Ukrajinskej spoločnosti zaplatené, zaplatil aj on Španielskym spoločnostiam. Spolu s U. vedeli, že tento obchod môže byť problematický, čo sa aj neskôr potvrdilo. O pomoc pri vymáhaní peňazí požiadal i Slovenského konzula na Ukrajine, o čom U. vedel. Zaráža ho, že tieto podstatné skutočnosti U. zamlčal a podal na neho trestné oznámenie. Doteraz mu Ukrajinské firmy nezaplatili tovar v hodnote 888.858,-Sk a on dlhuje Španielskym firmám sumu 876.072,-Sk. S návrhom obchodu prišiel za ním U. a do tohto obchodu išiel iba s podmienkou, že peniaze vyplatí v okamihu, kedy mu budú uhradené z Ukrajinskej strany. Dovtedy tzv. reexport nerobil, bolo to prvýkrát, na požiadanie U.. Tento obchod chápal ako spoločný s U., čiže aj on vystupoval ako zodpovedný za nezaplatenie peňazí Španielskym spoločnostiam. U. vystupoval ako sprostredkovateľ obchodu. O vyššie uvedených okolnostiach vedel v tom čase právny zástupca firmy U.. H. Y. F. P. ako ekonomický poradca. Z uvedeného je zrejmé, že obchod s Ukrajinskými spoločnosťami je potrebné posudzovať ako samostatný obchodný vzťah. Žiaden vplyv na tento obchodný vzťah nemala zmluva o predaji podniku zo dňa XX.X.XXXX, ani zrušenie BSM, rovnako ani prevody motorových vozidiel firmy, pretože tieto boli odplatené. Úhrada faktúr Španielskym spoločnostiam nijako nebola ovplyvnená aktuálnou výškou záväzkov alebo pohľadávok, ani uvedenými prevodmi majetku. Ako vyplýva z daňového priznania za rok 1999, majetok firmy O. prevyšoval všetky záväzky firmy.

Svedok G.. Q. U. ako splnomocnenec poškodených v prípravnom konaní (zápisnice o výsluchu zo dňa 20.2.2003 na č.l. 130 - 132 spisu a zo dňa 19.11.2013 na č.l. 646-649 spisu) vypovedal, že s poškodenými španielskymi spoločnosťami X..Y..S.. X.XXX Y. I. a L. Y. X.. D.. spolupracoval ako obchodný zástupca pre Slovensko od 1.1.1994. Odo dňa objednávky 4.2.1999 do 6.7.1999 dostal G.. U. O.-O. celkovo 7 dodávok citrónov. Prvé tri dodávky boli dňa 8.2.1999 za 1.980,-Eur; dňa 16.2.1999 za 2.010,08,-Eur; dňa 4.3.1999 za 1.098,24,-Eur a tieto boli riadne zaplatené. Ďalšie dodávky boli dňa 21.5.1999 za 9.843,40,-Eur, z ktorej bola zaplatená časť 3.960,-Eur dňa 7.7.1999 a nezaplatená čiastka je 5.883,40,-Eur; dňa 4.6.1999 za 9.546,27,-Eur, z ktorej bola zaplatená časť 7.691,20,-Eur dňa 7.7.1999 a nezaplatená čiastka je 1.855,07,-Eur; dňa 25.6.1999 za 4.752,-Eur, z ktorej nebola zaplatená žiadna časť; dňa 9.7.1999 za 7.286,40,-Eur, z ktorej nebola zaplatená časť 7.146,40,-Eur (rozdiel je úbytok na hmotnosti počas dopravy). Nezaplatené čiastky sú predmetom exekúcií vedených na OS Martin sp. zn. Ex 89/01, Ex 90/01, Ex 91/01 a Ex 92/01. Ďalej uviedol, že tretia dodávka bola naložená až po úhrade 1. a 2. dodávky dňa 2.3.1999. Siedma dodávka bola naložená až po čiastočných úhradách 4. a 5. dodávky dňa 7.7.1999 a ubezpečenia zo strany G.. O., že doplatí čiastky za 4. a 5. dodávku a celú 6. dodávku. Dňa 3.9.1999 v zastúpení oprávnených obvinenému poslal pokus o zmier s vyčíslením nedoplatkov za dodávky, ale bez odpovede. Osobne tiež niekoľkokrát urgoval zaplatenie faktúr vo firme G.. O. v mesiacoch august, september, október 1999 až január 2000, tiež bezvýsledne. Jemu obvinený uvádzal, že mu neplatia za tovar, že nemá z čoho, avšak videl u neho na sklade nový, čerstvý tovar, nové dodávky, teda stále kupoval a predával. Tiež bol svedkom toho ako pri jednej návšteve v sklade firmy O. v októbri

roku 1999 manželka obvineného vyplácala v hotovosti nejakej osobe, ktorá tam prišla na vozidle VW Golf s bratislavskou značkou, v hotovosti sumu 50.000,-Sk. Keď sa jej spýtal prečo nevyplatila peniaze jemu, keď ich majú, odpovedala, že prednostne musia vyplatiť toto a keď zozbierajú ďalšie peniaze do pokladne, tak uhradia aj ich faktúry. Manželka obvineného robila účtovníctvo. Následne nadobudol podozrenie, že G.. O. sa účelovo zbavoval hnutelného i nehnuteľného majetku v roku 2000 a neskôr, teda niekoľko mesiacov po neuhradení faktúr oprávneným. Zo strany exekútora boli vyčerpané všetky možnosti na úhradu dlhu oprávneným a preto podal trestné oznámenie. Obvinenému G.. O. nedal žiaden súhlas na zmenu v osobe dlžníka pri predaji podniku G.. U. O. - O..

Svedok G.. L. P. pred súdom vypovedal, že s obžalovaným mal pracovný vzťah od roku 1995 - 1996 do roku 2002 a asi od roku 2003 do roku 2005. Poskytoval mu ekonomické služby, účtovníctvo a poradenstvo v oblasti ekonomickej činnosti firmy a potom to boli administratívne činnosti týkajúce sa styku so zákazníkmi a pri vymáhaní pohľadávok. Okrem účtovníctva spracoval aj daňové priznanie za rok 1999 nachádzajúce sa na č.l. 515 -521 spisu. Z tohto daňového priznania možno konštatovať, že firma skončila v danom roku so ziskom, z čoho jej vyplynula daňová povinnosť 76.896,-Sk. Čo sa týka majetku, tak o tom dáva obraz výkaz o majetku a záväzkoch, kde bol na konci účtovného obdobia k 31.12.1999 majetok firmy v sume 13.133.153,-Sk a súčet záväzkov predstavoval 12.480169,-Sk, teda celkový majetok firmy prevyšoval záväzky vo výške 652.984,-Sk. Z tohto je možno jednoznačne konštatovať, že firma bola v dobrej ekonomickej kondícii a mala rezervu vo výške viac ako 600 tisíc Sk do budúceho obdobia. Výška tržieb a nákupu tovaru tiež svedčí o čulom a zdarilom obchodnom styku. Nákup tovaru bol za 51.337.960,-Sk, tržby za tento tovar predstavovali 62.636.144,-Sk. Rozdiel medzi nákupom a predajom tovaru a započítaním všetkých prevádzkových nákladov predstavoval 451.269,-Sk, čo svedčí o tom, že obchody neboli stratové. V celku firma obchodovala v roku 1999 určite úspešne. Zostatok na účte mala na konci obdobia 811.980,-Sk. Čo sa týka obchodného vzťahu reexportu citrusových plodov na Ukrajinu, táto obchodná činnosť nepodliehala úplne do činností, ktoré pre firmu G.. O. zabezpečoval. Napriek tomu obžalovaný ho pred týmto obchodom oslovil a požiadal o radu alebo názor, čo si o takomto obchode myslí, či by to bolo pre firmu výhodné. Spomína si, že prebehli rokovania pána O., U. Y. U.. H., ktorý vtedy robil právne poradenstvo firme G.. U. O. a došlo k dohode, že pán U. zabezpečí nákup citrusových plodov v Španielsku, v sklade pána O. v Martine sa preložia do ukrajinských kamiónov a žiadalo sa od U. ubezpečenie, aby žiadal svojich španielskych partnerov, že za tovar im bude zaplatené až po úhrade z Ukrajinskej strany. Dokonca pre pána U. to nebol veľký problém, a to z toho dôvodu, že on v tom nemal žiadne peniaze, lebo robil len sprostredkovateľa, takže na túto dohodu pristúpil. Po 5-6 tých kamiónoch sa obchod zasekol. Ukrajinská strana neuhradila 1 alebo 2 kamióny, nevie presne, a to bol v podstate aj koniec obchodovania. Vtedy ho obžalovaný opäť oslovil s pomocou riešiť túto situáciu. Spomína si, že písali niekoľko listov, urgencií, pripravoval podklady pre právneho zástupcu U.. H. a vyvíjali maximálne úsilie komunikovať s ukrajinskými obchodnými partnermi, primäť ich k úhrade faktúr. Posielali im spočiatku aj odpovede na výzvy, v ktorých ich žiadali o zhovievavosť, ubezpečovali, že svoje záväzky si v plnom rozsahu vyrovnajú. Navrhovali splátkový kalendár s konkrétnym termínom splátok. Tie sa bohužiaľ nedali dodržať. O celom tomto postupe bol pán U. priebežne informovaný a písomnosti, ktoré smerovali na Ukrajinu ako aj odpovede, ktoré odtiaľ dostali, mu poskytovali k nahliadnutiu. Platobné podmienky boli dohodnuté tak, že úhrada do Španielska bola podmienená úhradou z Ukrajiny. G.. O. požiadal U., aby o celej situácii informoval svojich španielskych partnerov. Predpokladá, že sa to aj stalo, inak by k tým obchodným vôbec nebolo došlo. U. bol priebežne informovaný o situácii a nemal dôvod to riešiť v súdnom konaní. Nevie o tom, že boli vydané súdne rozhodnutia, teda platobný rozkaz o zaplatení finančných prostriedkov z predmetného obchodného vzťahu. Obž. O. nerobil reexport bežne, bola to výnimočná situácia na základe ponuky pána U.. Na otázku z akých dôvodov došlo k prevodu motorových vozidiel z podniku U. O.-O. na spoločnosť O. F. odpovedal, že niekedy v druhej polovici r. 1999 uvažovali nad diverzifikáciou činnosti, kde firma U.A. O.-O. sa mala zaoberať výhradne obchodnou činnosťou a logistikou, to znamená zabezpečovanie skladovania a rozvoz tovaru pre jednotlivých odberateľov chceli presunúť na inú spoločnosť. Z toho dôvodu G.. O. uvažoval o tom, že časť roka bude pôsobiť priamo v Španielsku, odkiaľ sa nakupovala podstatná časť tovaru a logistiku od skladovania až po distribúciu a odovzdanie tovaru odberateľom mala zabezpečiť ďalšia obchodná spoločnosť, čo bola už spoločnosť s ručením obmedzeným. Prevod hmotného majetku, ktorý bol účtovne evidovaný v majetku firmy U. O.-O., bol odplatne prevedený na spoločnosť O. F., X..H..E... Prevod motorových vozidiel z podniku na spoločnosť O. F., X..H..E... určite nemal zásadný vplyv na výšku majetku podniku, pretože išlo prevažne o motorové vozidlá značky Avia, ktoré už boli účtovne odpísané a mali nulovú zostatkovú hodnotu, alebo sa jednalo o motorové vozidlá, ktoré boli v dlhodobom prenájme formou leasingu, teda neboli zapísané v majetku firmy U. O.-

O.. Vysporiadanie BSM manželov O. nemalo žiaden vplyv na zmenu stavu majetku firmy U.A. O.-O. z toho dôvodu, že medzi predmetmi, ktoré boli predmetom delenia nebolo nič čo by bolo v majetku firmy U. O.-O.. Pokiaľ sa jedná o haly, v ktorých boli umiestnené sklady, tieto neboli nikdy v majetku podniku. Boli získané fyzickou osobou v dražbe a financované bankovým úverom. Tieto tiež nemohli byť predmetom rozdelenia BSM, pretože na ne existovalo záložné právo v prospech banky, ktorá na kúpu týchto hál poskytla úver vo výške 100 %. Podľa predloženej Zmluvy o predaji podniku a prílohy (prehľad záväzkov a pohľadávok na čl. 419 - 428 spisu) určite nemožno vyvodit' záver, že podnik obžalovaného bol v čase jeho obchodných objednávok zo dňa 29.9.2000 a zo dňa 17.10.2000 v úpadku. Prehľad záväzkov a pohľadávok, ktoré tvoria prílohu však nie je kompletný, nejedná sa o výpis z účtovných dokladov, ale prehľad vytvorený za nejakým účelom. Domnieva sa, že prehľad vznikol na základe nejakej jemu neznámej požiadavky, ale pravdepodobne zmluvným stranám postačoval. Nie je možné spraviť záver o platobnej schopnosti alebo neschopnosti, alebo či bola firma v predĺžení alebo nebola. Na otázku, či vie vysvetliť rozdiel medzi záväzkami a pohľadávkami pri predaji podniku obžalovaného a obdobím na konci účtovného roka 2000 na základe výkazov priložených k daňovému priznaniu za rok 2000, odpovedal, že stav pohľadávok a záväzkov tvoriaci prílohu zmluvy o predaji podniku bol len účelový zoznam, ktorého účel mu nie je známy. Rozdiel oproti výkazom, ktoré tvorili prílohu daňového priznania k 31.12. je zrejmy z postupov účtovania v jednoduchom účtovníctve, kde ku koncu roku sa do záväzkov nepočítajú len nominálne hodnoty prijatých faktúr, ale aj kurzové rozdiely, t.j. rozdiel vyčíslený na faktúre v čase jej prijatia a jej ocenenia kurzom vydávaným NBS k 31.12. Účtovná jednotka je povinná faktúry vystavené v inej mene, ako v SK prepočítať týmto kurzom. Tak isto sa tam započítavajú oprávky, čo je ďalšia účtovná operácia zohľadňujúca časové rozloženie, prípadne zohľadňuje nevyhnutné pohľadávky a záväzky. Znamená to v konečnom dôsledku, že keď sa spočítajú sumy na prijatých faktúrach, tak ich hodnota sa nikdy nebude rovnať hodnote vykázanéj vo výkaze o majetku a záväzkoch tvoriacu povinnú prílohu daňového priznania. Čo sa týka príjmov firmy v roku 1998 tieto boli v sume 63.152.435,-Sk, v roku 1999 v sume 62.739.498,-Sk a v roku 2000 v sume 65.353.417,-Sk. Trochu iný vývoj bol v marži, kým v roku 1998 predstavovala marža 19,67 % v roku 1999 to bolo 22 %, a v roku 2000 klesla na 16,5 %. Znamená to, že čo sa týka výkonnosti a obchodovania tak firma vykazovala skôr stabilné príjmy a porovnateľné marže. Na základe výpisov z účtu je takmer nemožné určiť finančnú alebo ekonomickú situáciu firmy, najmä pri tak intenzívnom obchode, keď v jeden deň v sledovanom období prebehlo účtom 10 - 20 transakcií, vklady aj výbery, a to nie v malých sumách. Určite firma nebola v zlej finančnej situácii, lebo mala pravidelný príjem finančných prostriedkov. Určite nemožno podľa výrezu 20 - 30 dní výpisu z účtu vyvodit' akýkoľvek záver o platobnej schopnosti alebo neschopnosti firmy. Medzi najväčších dlžníkov patrila firma z Popradu - F. A. F. Q., potom sa premenovali na firmu P. T., kde im bolo odporúčané dať od toho ruky preč, lebo tam bolo údajne prepojenie na podsvetie a dostali informáciu, že tí čo sa aktívne snažili, tak niektorí z nich sú už nezvestní. Podobne to bolo s exekúciami. Boli to dve spoločnosti z juhu Slovenska, kde asi po roku dostali oznámenie od exekútora, že zastavuje konanie pre nemajetnosť povinného, tam išlo o sumu 1,8 mil. Sk. Podobne to dopadlo s pohľadávkou vymáhanou formou exekúcie, asi v sume 1,2 mil. Sk. Boli to pohľadávky, kde významnou mierou pomáhal štát, kde v MFN ostal dlh 900 tis. Sk. V období rokov 1999 - 2000 na stav záväzkov a pohľadávok mal významný negatívny vplyv kurzový rozdiel v mene dolár, nakoľko objem obchodov v dolároch predstavoval významnú časť napr. s Poľskom. Nárast medzi rokom 1999 - 2000 na kurzových rozdiel bol 15,67 %. Vplyv nárastu kurzov voľne vymeniteľných mien oproti slovenskej korune znamenal pri prijatých faktúrach v tom čase od dátumu prijatia týchto faktúr do ich splatnosti nárast zhruba 2,8 až 3 mil. Sk. Z toho dôvodu sa snažili situáciu riešiť tak, že s dodávateľmi uzatvárali splátkové kalendáre. Zhodnotením situácie vo firme a vývoja, ktorý na Slovensku nastal - ako rozmach super a hypermarketov, takmer 100 % úbytok drobných odberateľov, nízka možnosť vymožitelnosti práva, zvyšujúca sa konkurencia a pod. postupne dospeli k záveru, že podnikanie v tomto segmente bude čoraz problematickejšie, a to ich priviedlo k myšlienke predat' podnik a ukončiť podnikanie v tejto oblasti. Nevie sa vyjadriť k tomu, prečo manželia O. rozdeľovali BSM. Taktiež sa nevie vyjadriť k tomu, aká bola tržná hodnota uvádzaných áut, ale keď G.. O. kupoval vyradené autá, tak to boli 12 - 15 ročné autá. Predaj podniku bolo spoločné, spontánne rozhodnutie. Bolo to niekedy po vianočných sviatkoch, kedy videli v časopise, kde bolo napísané, že vyriešime vaše problémy a s U.. H., ktorý vysvetlil po právnej stránke, či je to vôbec možné, ako sa dá postupovať. Pokladali to v tom čase za najlepšiu možnosť ako najkorektnejšie túto situáciu vyriešiť. Nepamätá si presne, na koho bol podnik prevedený. Predaj podniku sprostredkovala firma W., X..H..E., W.. Aby mali istotu, že je to v súlade so zákonom, navštívili túto spoločnosť osobne a práve po tejto návšteve nadobudli presvedčenie, že je to správne miesto. Na budove bol veľký nápis Národná revitalizačná spoločnosť, objekt pod ochranou polície SR a štátne znaky tam boli, tak nadobudli dojem, že je to súčasť niektorej štátnej inštitúcie. Sprostredkovateľ im povedal, že spoločnosti revitalizujú, majú krízových manažérov a

dokážu podniky, ktoré kúpia ozdraviť, alebo ich predávajú alebo s nimi pracujú. V tom roku bola strata firmy 171.177,-Sk, pri obrate, ktorý bol 65.403 tis. Sk tržieb. Výdavky boli prevažne na úhradu faktúr. Spoločnosť v tom roku platila daňové preddavky v sume 77.200,-Sk. Nevie sa vyjadriť k tomu, prečo príloha k zmluve o prevode podniku obsahujúca zoznam záväzkov a pohľadávok nie je kompletná. Zoznam je vyhotovený netradične abecedne, nie v zmysle predpisov o účtovníctve, t.j. v časovom slede zo vzostupnou a neprerušovanou číselnou radou. Pri predaji podniku nemá akákoľvek príloha takéhoto typu žiaden význam, pretože predaj podniku znamená predaj so všetkými aktívami. Pokiaľ vie, spoločnosť O. F. pokračovala niekoľko rokov vo svojej činnosti. Zámer bol zabezpečiť obslužné činnosti, logistiku, skladovanie a distribúciu nakúpeného tovaru jednotlivým odberateľom. Keď bol podnik predaný, bola nútená, keď sa už nemohla spoľahnúť na firmu U. O.-O., zabezpečiť nákup tovaru sama.

Svedok U. L. H. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že s obžalovaným začal spolupracovať pred rokom 2000, nakoľko ho oslovil, že z jeho podnikania vystalo viacero problémov, najmä čo sa týka pohľadávok voči odberateľom, ktorí napr. neplatili za objednávky, za tovar. Tento podnikal, mal veľkoobchod s ovocím a zeleninou. Keď ho oslovil, tak mu odovzdal sumár prípadov, ktoré bolo treba riešiť. Niektoré veci riešili len zasielaním výziev s tým, že boli napríklad uzavreté s dlžníkmi splátkové kalendáre. V niektorých prípadoch boli spísané notárske zápisnice ako exekučný titul. V niektorých prípadoch boli zase podané návrhy na vydanie platobných rozkazov, žaloby, prebehli aj nejaké pojednávania. Tiež boli podané nejaké trestné oznámenia. Jednalo sa o úkony vykonávané za účelom, aby sa obžalovaný dostal ku svojim peniazom, ktoré mu dlžili iné subjekty. Konkrétne na obchod - export citrónov si pamätá. Jednalo sa o obchod so španielskymi spoločnosťami s tým, že sa malo jednať o dodávku na Ukrajinu. Ako sprostredkovateľ toho obchodu za zahraničného dodávateľa vystupoval G. U. Už v čase dojednávania toho obchodu upozorňoval na to, že zo strany ukrajinských firiem je dosť pofidérna platobná disciplína. Teda bolo dohodnuté, že platby dodávateľovi pôjdu až po zaplatení z ukrajinskej strany. Zo začiatku to ešte fungovalo, ale potom zostali neuhradené pohľadávky. G. U. však chcel, aby sa v obchode pokračovalo, aj keď neboli uhradené 1 alebo 2 kamióny. V tom čase bola komunikácia s ukrajinskou stranou intenzívna. V kontakte s nimi boli aj 2-3 krát do týždňa písomne i telefonicky. Bolo to z jeho strany, aj zo strany obžalovaného za prítomnosti G. U. Vec sa snažili riešiť aj cez konzula na Ukrajine v Užhorode. Mali spoločné stretnutie na Ukrajine so zástupcami ukrajinskej spoločnosti, ktorí ich uistovali, že sa dá všetko do poriadku. Čo sa týka G. U., on bol sprostredkovateľom medzi zahraničným dodávateľom a firmou obžalovaného. Firmu obžalovaného považoval za serióznu. Táto mala obchodných partnerov po Poprad, Rožňavu, smerom na Juhozápadné Slovensko. Na tú dobu mala firma slušný obrat, obžalovaný sa ju snažil zveľaďovať, investoval do zariadenia, skladovacích priestorov, chladiarenských zariadení. Jeho smola bola, že potom narazil na nezodpovedných ľudí, dá sa povedať až podvodníkov, ktorí neuhrádzali svoje záväzky. Pamätá si, že tam bola firma z Popradu, ktorá mala záväzok okolo 3 mil. korún. Boli to aj firmy z Prievidze a Rožňavy. V priebehu nejakého roka neuhradené pohľadávky narástli až na niekoľko miliónov korún, tým pádom rástli aj záväzky firmy obžalovaného voči jeho obchodným partnerom. V tom čase obžalovaný mal problémy s niektorými obchodnými partnermi, napr. chodili za ním nejakí vymáhači, nejaká bratislavská skupina. Po určitom čase pohľadávky firmy nadobudli taký rozsah, že by boli v podstate podmienky pre vyhlásenie konkurzu, avšak firma v tom čase všetky zákonné podmienky podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní nespĺňala. Obžalovanému hovoril, že je potrebné nejakým legálnym spôsobom to riešiť, nakoľko firma to už neustojí. Následne našli firmu, ktorá sa zaoberala likvidáciou spoločností, ktorá potom firmu obžalovaného odkúpila. Akým spôsobom to pokračovalo, či firma išla do konkurzu alebo do likvidácie, už sa nevie vyjadriť, nakoľko jeho spolupráca s obžalovaným skončila. Pokiaľ ide o účtovné doklady podniku obžalovaného, tieto boli odovzdané konateľovi firmy, ktorá mala vykonávať likvidáciu, a to P. X. - spoločnosť W. Obžalovaný sa snažil splácať všetky svoje záväzky. V podstate obdobne ako boli uhrádzané aj pohľadávky jemu. Pokiaľ ide o prípady, kedy jeho firma vystupovala na strane žalovaného, bolo to minimum. Obžalovaný si bol vedomý, že za tovar, ktorý mu bol dodaný musí zaplatiť, v opačnom prípade by mu ďalší tovar dodávaný nebol. Čo sa týka tej ukrajinskej strany, vyvíjali vtedy až abnormálnu silu, aby to dali do poriadku. Aj napriek tomu sa to nepodarilo. G. U. bol o celej situácii veľmi dobre informovaný, vedel o všetkom. Niekoľkokrát bol aj na firme, mali spoločné stretnutia. Voči obžalovanému tam boli zo strany určitých odberateľov vyhrážky, také mafiánske praktiky. Z tohto dôvodu sa potom rozhodol podnikanie spoločnosti ukončiť legálnou cestou.

K otázkam ohľadne uzavretia zmluvy o predaji podniku zo dňa 25.1.2001 medzi predávajúcim G. U. O. a kupujúcim spol. F., Y.X., X. X. P. XX, W., IČO : 31412491 boli v prípravnom konaní vypočutí ako svedkovia U. D., E. N. a P. Q. X.. Svedok E. N. vo svojich výpovediach zo dňa 25.3.2009 a 21.8.2013

(č.l. 316 - 319 a 637-639 spisu) v podstate uviedol, že v minulosti bol členom predstavenstva spol. F., Y.X., W., ale iba na papieri. Podpis na zmluve o predaji podniku medzi predávajúcim G.. U. O. a kupujúcim spol. F., Y.X.. ako i na zápisnici o odovzdaní a prevzatí veci je jeho podpisom. Predaj sprostredkovala firma W., pre ktorú pracoval ako manažér. Nevie uviesť, či sa prebralo aj účtovníctvo od G. O., ak sa prebralo, tak zostalo vo firme W.. Na ďalšie okolnosti predaja podniku si nepamätal. Obdobne vypovedal i svedok U. D. (zápisnica o výsluchu zo dňa 18.5.2012 na č.l. 322-324 a zo dňa 24.9.2013 na č.l. 642-644 spisu), ktorý uviedol, že bol značným akcionárom spol. F., Y.X.. a predsedom predstavenstva spoločnosti. Podpis na zmluve o predaji podniku zo dňa XX.X.XXXX a zápisnici o odovzdaní a prevzatí veci môže byť jeho podpisom. V čase keď podpísal zmluvu o predaji podniku za kupujúceho dňa XX.X.XXXX určite musel byť štatutárnym zástupcom spoločnosti. Zdá sa mu, že vtedy boli nejaké problémy s prepisom spol. F., Y.X.. na obchodnom registri. Valné zhromaždenie, na ktorom sa stal predsedom predstavenstva prebehlo zrejme pred dňom XX.X.XXXX. S veľkým odstupom času si už vôbec nespomína na okolnosti, ktoré predchádzali podpísaniu predmetnej zmluvy. Na skutočnosť, či mu bolo odovzdané aj účtovníctvo si nespomína, ak však k jeho odovzdaniu došlo, účtovníctvo sa uložilo do spol. W., X..H..E... Či spol. F., Y.X.. bez zbytočného odkladu oznámila veriteľom prevzatie záväzkov si nepamätá.

Svedok P. Q. X. v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 11.9.2013 na č.l. 640-641 spisu) vypovedal, že U. D. a E. N. boli zvolení valným zhromaždením spol. F., Y.X.. do funkcie štatutárných orgánov a v zmysle Obchodného zákonníka im výkon funkcie nastáva dňom zvolenia, teda nastávajú konštitutívne účinky. Zápis v obchodnom registri má len deklaratórny charakter. Disproporcia medzi dátumom zápisu štatutárných orgánov podľa výpisu z obchodného registra vznikla z dôvodu, že obchodný register OS Trenčín nevykonal zápis hneď ako bol podaný, ale s oneskorením niekoľko mesiacov. Z tohto pohľadu zmluvu o kúpe podniku za spol. F., Y.X.. podpísali oprávnené osoby. Za odkúpenie zadlženého podniku G.. O. zaplatil, ale výška sumy sa už nedá zistiť, pretože spol. W., X..H..E..., ktorá túto transakciu realizovala už zanikla. Kúpou podniku prešli na kupujúceho všetky práva a povinnosti, teda aj uhrádzať záväzky, pričom zo zákona je predávajúci ručiteľom za neuhradenie týchto záväzkov. Spol. F., Y.X.. mala základné imanie okolo 370 mil. korún a vlastnila nehnuteľný majetok, z ktorého by bolo bezproblémové uhradenie záväzkov podniku O.. Nemá vedomosť, že by sa veritelia obrátili na spol. F., Y.X.. so žiadosťou o vyplatenie pohľadávok. Či spol. F., Y.X.. oznámila veriteľom bez zbytočného odkladu prevzatie záväzkov si nespomína, ale predpokladá, že áno.

Trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 sa dopustí ten, kto čo aj len čiastočne zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení alebo inak odstráni čo aj len časť svojho majetku. Páchateľom tohto trestného činu môže byť len dlžník, ktorý čo aj čiastočne zmarí uspokojenie svojho veriteľa uvedeným spôsobom. Uspokojením veriteľa sa rozumie poskytnutie plnenia v prospech veriteľa, ktoré vyplýva zo záväzkového vzťahu medzi ním a dlžníkom. Uspokojenie veriteľa je čiastočne zmarené, ak dlžník uvedeným konaním zmenší svoj majetok, v dôsledku čoho veriteľ nedosiahne uspokojenie v celom rozsahu. Objektom trestného činu poškodzovania veriteľa je právo veriteľa na uspokojenie pohľadávky, ktorú má voči páchatelovi - dlžníkovi. Dlžník čiastočne zmarí uspokojenie pohľadávky svojho veriteľa o.i. tým, že reálne alebo fiktívne zmenší svoj majetok niektorým z konaní uvedených v ustanovení § 256 ods. 1 Tr. zákona, v dôsledku čoho veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky v takom rozsahu, ako by tomu bolo v prípade, keby dlžník uvedeným spôsobom nekonal. Ide o skutočné (nie iba účtovné) zníženie hodnoty majetku dlžníka, t.j. o reálne zmenšenie jeho rozsahu o majetkové hodnoty, z ktorých by bolo možné dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa. Podľa § 89 ods. 13 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. sa značnou škodou rozumie škoda dosahujúca najmenej stonásobok minimálnej mesačnej mzdy. Po prepočte súm neuhradených pohľadávok menovým kurzom EUR/SK aktuálnym v rozhodnom čase táto suma predstavovala 863.102,15,-Sk (podľa prehľadu záväzkov k 25.1.2001 ako je uvedený v prílohe zmluvy o predaji podniku). Minimálna mesačná mzda k 31.12.2005 dosahovala sumu 6.900,-Sk tzn. hranica značnej škody predstavovala 690.000,-Sk.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil trestného činu, ktorý mu obžaloba kladie za vinu v bode 1/. Pokiaľ ide o samotný obchodný vzťah, predmetom ktorého bol dovoz tovaru - citrónov zo Španielska, obžalovaný vypovedal, že sa jednalo o reexport tovaru na Ukrajinu s tým, že bola jednoznačná dohoda, že platby Španielskej strane budú realizované vždy až po zaplatení z Ukrajinskej strany. Základná dohoda bola, ak zaplatí Ukrajina, bude zaplatené Španielom. Išlo o tzv. odkladaciu podmienku. Tento obchod bol dohodnutý medzi ním a G.. Q.

U.. Dohodli sa, že obchod bude prebiehať mimo kompetencii skladu firmy O. a budú ho viesť oni dvaja s tým, že po zaplatení dodávok tovaru bude Španielska strana pánovi U. platiť províziu. Všetko bolo v poriadku dovtedy, kým Ukrajinská strana za dodávky tovaru platila. O tom, že Ukrajinská strana prestala uhrádzať faktúry za dodávky tovaru bol G.. U. podrobne informovaný, či ním, právnym zástupcom U.. H. alebo zástupcom firmy pre ekonomické záležitosti G.. P..

Uvedenú obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako vykonštruovanú a účelovú. Z vykonaného dokazovania bez pochybností vyplýva, že obchodný vzťah vznikol medzi obžalovaným ako fyzickou osobou podnikateľom pod obchodným menom G.. U. O. - O. a podnikateľskými subjektmi so sídlom v Španielsku - X..Y..S.. X.XXX Y. I. a L. Y. X. D.. Uvedené spoločnosti zastupoval na Slovensku ako obchodný zástupca G.. Q. U.. Tvrdenia obžalovaného, že sa malo jednať o samostatný obchod medzi ním a G.. U., mimo firmy O. je nepravdivé a zavádzajúce. Objednaný tovar bol bezpochyby dodávaný priamo zo Španielska ako kupujúcemu firme U. O. - O.. Svedčia o tom okrem iného vystavené faktúry, objednávky, medzinárodné nákladné listy a doklad o úhrade (príkaz na úhradu sumy 3.423,20,-Eur dňa 16.9.1999) nachádzajúce sa na č.l. 342 - 358 spisu. Jedná sa o faktúry spol. L. Y., X..D.. - zo dňa 9.7.1999 na sumu 7.286,40,-Eur; zo dňa 25.6.1999 na sumu 4.752,-Eur; spol. X..Y..S.. X.XXX Y. I. - zo dňa 4.6.1999 na sumu 1.855,07,-Eur; zo dňa 21.5.1999 na sumu 5.883,40,-Eur. Doklady k ostatným zásielkam síce neboli zo strany Colného úradu Žilina doložené, avšak objem uskutočnených obchodov nebol sporný i vzhľadom na nižšie uvádzané právoplatné platobné rozkazy. V spise sa tiež nachádzajú výzvy na úhradu pohľadávok G.. Q. U. - zástupcu španielskych dodávateľov, adresované obžalovanému zo dňa 3.9.1999 a 13.1.2000 (č.l. 360 -361), ktoré iba potvrdzujú, že sa snažil o mimosúdne vyriešenie sporu. Obžalovaný i svedkovia G.. P. a U.. H. tvrdili, že bolo dohodnuté, že platby dodávateľovi pôjdu až po zaplatení z ukrajinskej strany, pričom G.. U. bol informovaný, že ukrajinská strana prestala platiť. Obžalovaný však žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu údajnej dohody, že úhrada tovaru dodávateľom zo Španielska mala byť podmienená prijatím platieb z Ukrajiny, kde mal byť tovar reexportovaný. V danom prípade pritom bol na úhradu dlžných platieb zaviazaný právoplatnými a vykonateľnými platobnými rozkazmi vydanými Krajským súdom v Žiline zo dňa 18.9.2000 pod sp. zn. 14 Cb 285/00 - zaplatenie sumy 1.855,07,-Eur s príslušenstvom; sp. zn. 14 Cb 286/00 zo dňa 18.9.2000 - zaplatenie sumy 5.883,40,-Eur s príslušenstvom; sp. zn. 14 Cb 287/00 zo dňa 18.9.2000 - zaplatenie sumy 4.752,-Eur s príslušenstvom a sp. zn. 14 Cb 288/00 zo dňa 18.9.2000 - zaplatenie sumy 7.146,40,-Eur s príslušenstvom. Všetky platobné rozkazy nadobudli právoplatnosť dňom 16.12.2000. O pohľadávkach veriteľov X..Y..S.. X.XXX Y. I. a L. Y. X. D. voči obžalovanému teda bolo právoplatne rozhodnuté súdom v rámci občianskeho súdneho konania. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že mala byť uzavretá obchodná zmluva medzi jednotlivými zmluvnými stranami s odkladacou podmienkou zaplatenia kúpnej ceny kupujúcim z Ukrajiny, mal tieto skutočnosti uplatňovať v rámci občianskeho súdneho konania ako obranu voči podaným žalobám. Je dosť nepochopiteľné pokiaľ by takáto dohoda reálne existovala, že by obžalovaný v súdnych konaniach neuplatňoval námietky voči zaplateniu žalovaných súm, keďže navyše bol zaviazaný aj k úhrade úrokov z omeškania a trov konania. Aj pokiaľ predmetný tovar reexportoval na Ukrajinu, uhradenie resp. neuhradenie týchto dodávok nemohlo mať vplyv na povinnosť obžalovaného zaplatiť za tovar svojim dodávateľom zo Španielska. Právoplatné a vykonateľné platobné rozkazy oprávnení predložili ako exekučné tituly s návrhmi na začatie exekučného konania, ktoré sa následne viedli u JUDr. Jozefa Liščáka, Exekútorský úrad v Martine pod č. Ex 89/01, Ex 90/01, Ex 91/01 a Ex 92/01 (č.l. 364 - 379 spisu). Z daňového priznania k dani z príjmov za rok 1999 ako i výkazu o majetku a záväzkoch za roku 1999 (č.l. 515-521 spisu) vyplýva, že podnikateľský subjekt G.. U.A. O. - O. dosiahol za daný rok zisk, pričom celkový majetok firmy prevyšoval záväzky o sumu 652.984,-Sk, čo potvrdil i svedok G.. P.. Z jeho výpovede je ďalej zrejmé, že firma obžalovaného bola v danom období v dobrej ekonomickej kondícii, obchodovala úspešne, jej obchody neboli stratové a ku koncu účtovného obdobia mala na bankovom účte sumu 811.980,-Sk. V čase splatnosti jednotlivých faktúr v priebehu roku 1999 teda podnikateľský subjekt nepochybné bol spôsobilý tieto uhrádzať, nebol v predĺžení ani v druhej platobnej neschopnosti. V tomto smere súd ešte poukazuje, že podľa prehľadu pohľadávok podnikateľa k 25.1.2001 (č.l. 427 - 428) zjavne nešlo o jediný výnimočný obchod - reexport na Ukrajinu, ako sa to obžalovaný snažil prezentovať, keďže na Ukrajinu okrem citrónov dodával i pomaranče a banány, pričom sa jednalo o ukrajinské firmy O. Y. O..

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej nepochybné preukázané, že obžalovaný začal po splatnosti pohľadávok vykonávať rôzne právne úkony smerujúce k zbavovaniu sa svojho majetku v úmysle znemožniť uspokojenie pohľadávok veriteľov. Potom ako Okresný súd Martin rozsudkom sp. zn. 5C 380/99 zo dňa 4.11.1999, právoplatným dňa 19.11.1999 (č.l. 433), rozhodol o zrušení bezpodielového

spoluvlastníctva manželov - obžalovaného a U. O., A.. XX.X.XXXX, dohodami o vyporiadaní BSM zo dňa 4.2.2000 (notárska zápisnica spísaná u JUDr. Vladimíra Kostovčáka, Notársky úrad so sídlom v Martine, sp. zn. N 24/2000, NZ 32/2000 - č.l. 447 spisu) a zo dňa 10.1.2000 (č.l. 448 - 451 spisu) previedol svoj hnutelný ako aj nehnuteľný majetok, ku ktorému mal v tom čase vlastnícke právo na svoju manželku U. O.. Nehnuteľný majetok predstavoval rodinný dom súp. číslo XXXX na parc. č. O. XXXX, rekreačná chata súp. číslo XXXX na parc. č. O. XXXX, parc. č. O. XXXX/X zastavané plochy o výmere 70 m², parc. KN č. XXXX zastavané plochy o výmere 258 m², parc. č. O. XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 842 m², zapísané na LV č. XXXX v k.ú. P., ale tiež nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k.ú. F. - T. - X. N. na KN parc. č. XXXX/XX o výmere 701 m² s príslušenstvom, KN parc. č. XXXX/XX o výmere 124 m² a KN parc. č. XXXX/XX o výmere 539 m²; v celkovej hodnote podľa znaleckého posudku 2.463.220,-Sk. Do výlučného vlastníctva obžalovaného prešli všetky aktíva a pasíva podnikateľského subjektu G.. U. O. - O., a to bez vyčíslenia výšky aktuálnej v čase uzavretia dohody o vyporiadaní BSM. Z predložených účtovných dokladov - výkazov o majetku a záväzkoch za roku 1999 a 2000 je pritom zrejmé, že na konci účtovného obdobia k 31.12.1999 bol majetok firmy G.. U. O. - O. v sume 13.133.153,-Sk a súčet záväzkov predstavoval 12.480.169,-Sk, tzn. celkový majetok firmy prevyšoval záväzky o sumu 652.984,-Sk (č.l. 521 spisu). Avšak ku koncu roka 2000 bol majetok firmy v sume 14.484.821,-Sk a súčet záväzkov predstavoval 19.866.690, tzn. záväzky už prevyšovali majetok firmy o sumu 5.381.870,-Sk (č.l. 526 spisu). Na obžalovaného potom v rámci vyporiadania BSM prešli značné záväzky vzniknuté z podnikateľskej činnosti, ktoré výrazne prevyšovali majetok (aktíva) podniku. Manželka obžalovaného U. O. následne darovacími zmluvami zo dňa 11.12.2000 (notárske zápisnice spísané u JUDr. Miroslava Debnára, Notársky úrad so sídlom v Martine, sp. zn. N 344/2000, NZ 378/2000; N 345/2000, NZ 379/2000) previedla nehnuteľný majetok na ich spoločné maloleté deti P. O. a O.A. O.. Obžalovaný pritom ako fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského oprávnenia zodpovedal za záväzky vzniknuté z podnikania celým svojím majetkom tzn. aj majetkom, ktorý nebol používaný na podnikateľskú činnosť - vrátane majetku patriaceho do BSM. Tvrdenia obžalovaného a svedka L.. P., že vyporiadanie BSM nemalo vplyv na obchodný majetok podniku U. O.-O. je teda irelevantné. Súd sa v tomto smere stotožnil s názorom prokurátora, ktorý poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR (zverejnené pod zn. R 56/2003), v zmysle ktorého pri vysporiadaní spoločného majetku manželov, z ktorých jeden je dlžníkom tretej osoby, musí byť zachovaná rovnováha medzi záujmami druhého manžela a právami veriteľov, ktoré podľa § 150 ods. 2 OZ nesmú byť dohodou manželov dotknuté. Pokiaľ je táto rovnováha podstatným spôsobom narušená takou dohodou o vysporiadaní spoločného majetku manželov, ktorá nápadne, jednostranne a z hľadiska zásad stanovených v § 149 ods. 2, 3 OZ neodôvodnene znevýhodní toho z manželov, ktorý je dlžníkom tretej osoby, budú tým naplnené znaky trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. V takom prípade možno považovať aj uzavretie dohody o vysporiadaní BSM za odstránenie časti majetku dlžníka. O úmyselnom prevode majetku obžalovaného s cieľom ukrátiť uspokojenie pohľadávok svojho veriteľa svedčí tiež právoplatný rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. NO-5C 76/03 zo dňa 15.6.2005 (č.l. 680- 683 spisu), ktorým bolo rozhodnuté o návrhu spol. X..Y..S.. X.XXX Y. I. na určenie neúčinnosti dohody o vysporiadaní BSM medzi G.. U. O. a U. O. rod. X. k nehnuteľnému majetku podľa § 42a ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX v k.ú. P. - rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXXX, parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvorie o výmere 258 m², a parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 842 m², rekreačná chata súp. č. XXX postavená na parc. č. XXXX evidovanej na LV č. XXXX). Obdobne bolo rozhodnuté aj rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/489/2001 zo dňa 8.4.2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co 252/2003 zo dňa 16.12.2003 právoplatným 20.4.2004 (č.l. 179 - 186 spisu), ktoré rozhodnutia sa však týkali iného veriteľa - poľskej firmy Y., X..I... Napriek tomuto rozhodnutiu však nehnuteľný majetok nemohol byť predmetom exekúcie, nakoľko ako bolo uvedené vyššie, tento manželka obžalovaného previedla darovacími zmluvami na ich v tom čase maloleté deti.

Ďalej bolo zistené, že zmluvou o predaji podniku zo dňa XX.X.XXXX (nachádzajúca sa na č.l. 419 - 421 spisu) obžalovaný previedol na kupujúceho - spol. F., Y..X., X. X. W., J.. P. Č.. XX, IČO: 31412491, vlastnícke právo k veciam, iné práva a majetkové hodnoty, ktoré slúžili k prevádzkovaniu podniku G.. U. O. - O.. Kúpna cena bola dohodnutá na 1.000,-Sk. Prílohou zmluvy bol i prehľad pohľadávok v celkovej sume 3.301.429,50,-Sk a záväzkov v celkovej sume 11.427.621,68,-Sk, vrátane čiastky 337.722,31,-Sk voči Y. I. a čiastky 525.379,85,-Sk voči L. Y. X.. O tom, že sa jednalo o účelový predaj podniku - v úmysle zbaviť sa záväzkov, ktoré obžalovanému vznikli pri jeho podnikaní svedčí i tá skutočnosť, že účtovníctvo firmy O. sa po predaji podniku stratilo. Podľa výpovede svedkov U.. L. H., U. D. a E. N. malo byť účtovníctvo odovzdané spoločnosti W., X..H..E.. resp. P.. Q. X.. Z akého dôvodu sa tak malo stať

prítom nie je zrejmé, keďže spol. W., X..H..E.. nevystupovala ako zmluvná strana pri predaji podniku. Podľa zápisnice o odovzdaní a prevzatí vecí z XX.X.XXXX prítom prevzatie účtovných podkladov potvrdil kupujúci F., Y..X... Svedok G.. P. sám potvrdil, že príloha zmluvy o predaji podniku obsahujúca zoznam záväzkov a pohľadávok nie je kompletná, nie je vyhotovená v súlade s účtovnými predpismi a nevie sa vyjadriť pre aký účel a na základe akej požiadavky bola táto príloha vytvorená. Je tiež celkom zrejmé, že obžalovaný ešte pred predajom podniku musel previesť resp. inak odstrániť majetok, ktorý súvisel s podnikaním - minimálne nižšie uvádzané motorové vozidlá, keďže predmetom prevodu bol už iba drobný hmotný investičný majetok v hodnote 7.415,-Sk (č.l. 424). Podľa výkazu majetku a záväzkov za rok 2000 bola prítom hodnota hmotného investičného majetku na začiatku obdobia 2.373.686,-Sk a na konci k 31.12.2000 už bola hodnota HMI nulová (č.l. 526 spisu). K 31.12.2000 tiež podnik vykazoval zásoby - tovar v hodnote 216.846,-Sk. Navyiac možno mať dôvodné pochybnosti o platnosti zmluvy o predaji podniku, nakoľko podľa výpisu z obchodného registra boli osoby U. D. a E. N. zapísaní v obchodnom registri ako členovia štatutárneho orgánu t.j. predstavenstva spol. F., Y..X.. až od 22.10.2001. Svedok P.. Q. X. k tejto okolnosti vypovedal, že uvedené osoby boli riadne zvolené do funkcie štatutárnych orgánov, avšak k ich zápisu do obchodného registra došlo s oneskorením niekoľko mesiacov. Podľa neho teda zmluvu o kúpe podniku za spol. F., Y..X.. podpísali oprávnené osoby. Z výpisu obchodného registra spol. F., Y..X.. (č.l. 596 - 602 spisu) je však zistiteľné, že v danom období sa uskutočnilo mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti, ktoré schválilo zmenu stanov, sídla, odvolalo a zvolilo členov predstavenstva a dozornej rady dňa 15.6.2001, čo je stále takmer 5 mesiacov neskôr ako bola podpísaná zmluva o predaji podniku. Pokiaľ potom zmluva o predaji podniku nebola platne uzavretá, nemohli nastať právne účinky predpokladané zákonom, teda ani prechod záväzkov obžalovaného na nového veriteľa tzn. kupujúcu spol. F., Y..X..

Obžalovaný na Okresnom súde Martin podával voči vyššie uvedeným exekúciám vedeným u JUDr. Jozefa Liščáka námietky, a to práve z dôvodu, že dňa XX.X.XXXX uzavrel zmluvu o predaji podniku so spol. F., Y..X... Napriek výzvam, aby súdu preukázal pasívnu procesnú legitímáciu spol. F., Y..X..., túto povinnosť nesplnil a v konaní nevedel preukázať prechod povinnosti vyplývajúcej z exekučných titulov na iný subjekt. Aj táto okolnosť potom vzbudzuje značnú pochybnosť o platnom uzavretí zmluvy o predaji podniku. Z uvedeného dôvodu boli jeho námietky voči exekúciám ako neopodstatnené zamietnuté (uznesenia Okresného súdu Martin sa nachádzajú na č.l. 390 až 401 spisu). V exekučných konaniach teda nedošlo k zmene účastníka na strane povinného, ktorým bol obžalovaný ako fyzická osoba - podnikateľ. Právny zástupca obžalovaného (v rámci exekúcie v postavení „povinného“) pri rokovaní na exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Liščáka vyhlásil, že povinný G.. O. je nemajetný. Okrem iného poukázal i na nezaplatenie tovaru, ktorý G.. O. exportoval na Ukrajinu a navrhoval oprávneným uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky. Zástupca oprávnených G.. Q. U. naopak poukazoval na úkony povinného, smerujúce k zbavovaniu sa majetku ako i skutočnosť, že v priestoroch firmy O. začala podnikáť spol. O. F., X..H..E., patriaca manželke povinného. Oprávnený bol ochotný pristúpiť na dohodu o uhradení pohľadávky v mesačných splátkach na dobu 12 mesiacov. Zápisnice z týchto jednaní sa nachádzajú na č.l. 402 - 408 spisu. Podľa výpisov z obchodného a živnostenského registra je preukázané, že skutočne spol. O. F., X..H..E.. vznikla XX.X.XXXX, pričom v čase jej vzniku bola manželka obžalovaného U. O. jediným spoločníkom i konateľom tejto obchodnej spoločnosti. Táto spoločnosť mala v obchodnom registri zapísané sídlo O. G. - F. N. P., kde mal podľa údajov živnostenského registra prevádzku aj obžalovaný. Na spol. O. F., X..H..E.. boli prítom prevedené i viaceré vozidlá, ktorých držiteľom bola firma obžalovaného G.. U. O. - O. (informácia OR PZ Martin, Okresný dopravný inšpektorát na č.l. 456 - 458 spisu). Je pravdou, že tri z týchto vozidiel boli na leasing, v ktorom pokračovala firma O. F., X..H..E., ale ďalšie vozidlá boli na túto firmu prepísané príp. tiež prepísané na inú osobu (H. O.). Okrem starších vozidiel zn. Avia sa jednalo aj o nové vozidlá VW Golf a Škoda Pick Up - obidva rok výroby 1998. Pokiaľ i staršie vozidlá boli bez účtovnej hodnoty (odpísané) neznamená to, že tieto nemohli byť napr. v rámci exekúcie na dražbe speňažené. Podľa výpovede svedka G.. P. k založeniu spol. O. F. došlo z dôvodu, že v druhej polovici r. 1999 uvažovali nad diverzifikáciou činnosti, kde firma Ján O. - O. sa mala zaoberať výhradne obchodnou činnosťou a logistikou od skladovania až po distribúciu tovaru odberateľom mala zabezpečovať ďalšia obchodná spoločnosť, čo bola spoločnosť s ručením obmedzeným. Podľa záveru súdu ide opätovne o účelové tvrdenie, keďže obžalovaný ako podnikateľ - fyzická osoba nepokračoval v údajne zamýšľanej obchodnej činnosti, ale naopak svoj podnik predal a podnikanie ukončil. Naproti tomu spol. O. F., X..H..E., ktorá mala pôvodne zabezpečovať iba skladovanie a distribúciu tovaru v podnikaní pokračovala.

Na základe zisteného skutkového stavu súd nemal žiadnu pochybnosť o tom, že obžalovaný svojím konaním popísaným v bode 1/ zmaril uspokojenie svojich veriteľov tým, že odstránil svoj majetok a takto konal v priamom úmysle ako osoba trestne zodpovedná, čím sa dopustil žalovaného trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u páchatela súd vychádzal z ustanovení § 23, § 31 a nasl. Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, v zmysle ktorých je účelom trestu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4), na možnosť nápravy a pomery páchatela, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd pri rozhodovaní o uložení trestu prihliadal predovšetkým na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a viedol riadny život, okolnosti prípadu, stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005) ako i dlhú dobu, ktorá uplynula od spáchania činu. Skutočnosť, že obžalovaný viedol bezúhonný život možno vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť. Naproti tomu súd nezistil žiadne prítiažujúce okolnosti. Vychádzajúc z citovaných ustanovení Trestného zákona súd dospel k záveru, že na naplnenie účelu trestu u obžalovaného postačuje uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere jedného roka, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Podľa záveru súdu uložený podmienený trest odňatia slobody je dostatočný z hľadiska prevýchovného pôsobenia na páchatela, ochrany spoločnosti a primerane zohľadňuje i prvok individuálnej a generálnej prevencie páchania trestnej činnosti. Počas skúšobnej doby je obžalovaný povinný viesť riadny život a nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania. V opačnom prípade môže súd rozhodnúť, že uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenčne odložený vykonať.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených X..Y..S.. X.XXX Y. I., X. X.T. E., X. W., U. H. Č.. XX, Š. O. a L. Y. X. D., X. X. P. - XX P. B. F., D. Č.. XX, Š. O., v celom rozsahu odkázal s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie, a to z dôvodu, že o pohľadávkach poškodených bolo právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 14 Cb 285/00, 14 Cb 286/00, 14 Cb 287/00 a 14 Cb 288/00, v ktorých boli vydané platobné rozkazy zo dňa 18.9.2000.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.